

☀ கேள்வி:

“மரணத்திற்குப் பின்பு ஒரு வாழ்க்கை உண்டா?”

☀ பதில்:

நாம் அனைவரும் மரிக்க வேண்டும் என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. அதற்குப் பின் என்ன நடக்கிறது என்பதே இங்கு கேள்வி. அல்லது “மனிதன் செத்த பின்பு பிழைப்பானோ?” (யோபு 14:14) என்று யோபுவைப் போலக் கேட்கலாம். எண்பதுக்கு மேற்பட்ட வயதுடைய ஒரு மனிதர் எனது நண்பர் ஒருவரிடத்தில், தன்னை அடக்கம் செய்யப் போவோருக்காகக் காத்திருப்பதாகச் சொன்னார். எனது நண்பர், “ஆனால் அதன் பிறகு நீங்கள் எங்கு இருப்பீர்கள் என்று அறிவீர்களா?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், “ஆம், நான் பூமிக்குக் கீழே ஆறடி ஆழத்திலோ அல்லது எரியூட்டுமிடத்திலோ இருப்பேன்” என்று பதில் அளித்தார். அவர் கூறியது சரியா? மரணத்திற்குப் பிறகு நடப்பது அவ்வளவு தானா?

மரணத்திற்குப் பின் ஒரு வாழ்க்கை இருப்பதாகவே மனிதர்கள் எப்போதும் நம்பியுள்ளனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் சந்தேகவாத அறிஞர்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவரான இராபர்ட் இங்சர்சால் என்பவர்கூட வாழ்க்கை யானது மரணத்திற்குப் பிறகும் கூட இருக்கிறது என்றார். தம்முடைய சகோதரனின் கல்லறையில் அவர், மரித்த சகோதரனைப் பற்றிய தமது புகழஞ்சலியில் பின்வருமாறு கூறினார்:

... மரணத்தின் இரவில் ஒரு விண்மீனைக் காணவும், சிறகடித்துப் பறக்கும் அன்பின் சத்தத்தைக் கேட்கவும் ஒரு நம்பிக்கையுள்ளது. இங்கு உறங்குகின்றவர், மரிக்கின்றபோது, தமது மரணத்தை, தாம் மீண்டும் நலமடைவதாகத் தவறாக எண்ணிக் கொண்டார், அதனால் அவர் தமது இறுதி மூச்சின் போது, “நான் இப்போது நலமாயிருக்கிறேன்” என்றார். சந்தேகங்கள், மதக் கோட்பாடுகள், கண்ணீர்கள், பயங்கள் இவைகளுக்கப்பால், இந்த அன்பான வார்த்தைகள் மரித்துப்

போன எண்ணற்ற மக்களுக்கு உண்மையானவை என்று நாம் நம்புவோமாக.¹

இங்கர்சால் பரலோகத்தை விசுவாசிக்க விரும்பினார். நாம் அனைவரும் மரணத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கை இருப்பதை விசுவாசிக்க விரும்புகின்றோம். ஆனால் நம்மால் அது முடியுமா?

வேதாகமமானது இந்தக் கேள்விக்கு, தவறேதும் இல்லாத உறுதியான நேர்மறையான பதிலைத் தருகிறது. ஆனால் அது வேதாகமத்தின் உபதேசத்தை வெறுமையாக்கி விடுவதில்லை. மரணத்திற்குப் பின் உங்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்பதைப் பற்றி வேதாகமம் இன்னும் என்னவெல்லாம் போதிக்கின்றது?

இந்தக் கேள்விக்கான பதிலை இயன்ற அளவு எளிதாக்குவதற்காக, செல்வராஜ் என்ற மனிதருடைய வாழ்வில், மரணத்தில் மற்றும் மரணத்திற்குப் பின்னால் நடக்கும் விஷயங்களைப் பற்றி நாம் இங்கு கூறலாம். இவ்வாறு நாம் செய்தாலும், செல்வராஜ் என்ற இந்த பெயர் நம் ஒவ்வொரு வரையும் குறிப்பதாயுள்ளது என்பதை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும்.

இவ்வாழ்க்கையில் செல்வராஜ்

சங்கீத ஆசிரியர், “மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும், மனுஷகுமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கும் அவன் எம்மாத்திரம் என்கிறேன்” என்று கேட்கிறார் (சங். 8:4). இவ்வுலக வாழ்வில் செல்வராஜ் எப்படியிருக்கிறார்?

அவர் ஒரு ஆவியையுடையவராய் அல்லது ஆவியாய் இருக்கிறார். செல்வராஜைப் பொறுத்தமட்டில் இது மிகவும் அடிப்படையான ஒரு விஷயம் ஆகும். அவருக்கு மட்டுமல்ல எந்த ஒரு மனிதருக்கும் இது பொருந்துவதாகும். அவர் தேவனுடைய சாயலில் உருவாக்கப்பட்டவர் - தேவன் ஆவியாய் இருக்கிறார் (யோவா. 4:24). ஆகவே மனிதன் வெறும் சரீரம் மட்டும் உடையவனாயிராமல், அதற்கும் மேம்பட்டவனாக ஆவிக்குரிய ஜீவியாக இருக்கிறான். “உள்ளான மனுஷன்” மற்றும் “புறம்பான மனுஷன்” ஆகிய இருவித இயல்புகளும் ஒன்றிணைக்கப் பட்டிருப்பதாகப் பவுல் கூறுகிறார் (2 கொரி. 4:16; cf. பிரச. 12:7).

அவர் ஒரு மாம்ச சரீரத்தையும் கொண்டுள்ளார். பவுல், “அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப்

பரிசுத்தமும், தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் ...” (ரோமர் 12:1) என்று எழுதினார். “உங்களை” மற்றும் “உங்கள் சரீரங்களை” என்று இவ்விரு விஷயங்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்டியுள்ளார். ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களின் சாரம் அவர்கள் சரீரங்களில் காணப்படவில்லை; “அவர்கள்” தங்கள் சரீரங்களை அடக்கி வைத்திருந்தனர், ஆனால் “அவர்கள்” என்பது அவர்களது சரீரங்களுக்குச் சமானமாய் இருக்கவில்லை.

அவர் ஒரு ஆளுமைத் தன்மையையும் கொண்டுள்ளார். “ஆளுமைத் தன்மை” என்ற வார்த்தையை நாம், ஒரு நபரின் மனரீதியான (சரீரத்திற்கு மாறான) இயல்பைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துகிறோம்: செல்வராஜ் என்பவர் நட்புறவான வராகவோ அல்லது வெறுப்புணர்வுள்ளவராகவோ, அன்பான வராகவோ அல்லது முரட்டுக் குணமுடையவராகவோ, தாழ்மையானவராகவோ அல்லது மேட்டிமையுள்ளவராகவோ இருக்கிறார். இந்த குணங்கள் இல்லாமல் இவர் மட்டும் தனியாய் இருப்பதில்லை.

செல்வராஜ் என்பவருக்கு, அவர் வாழ்நாள் எல்லாம் தேவனைச் சேவிக்கவும், சக மனிதர்களுக்கு நன்மை செய்யவும் பொறுப்பு உண்டு. அவர் அவ்வாறு செய்கிறாரா? அவரும், தேவனும் மட்டுமே அதை நிச்சயமாய் அறிவார்கள்.

மரணத்தில் செல்வராஜ்

செல்வராஜ் என்பவருக்கு மரணத்தில் என்ன நடக்கின்றது? மரணம் ஒரு பிரிவு ஆகும். யாக்கோபு 2:26ல் “ஆவியில்லாத சரீரம் செத்ததாயிருக்கிறதுபோல, கிரியைகளில்லாத விசுவாசமும் செத்ததாயிருக்கிறது” என்று கூறப்படுகிறது. ஆவியானது சரீரத்தை விட்டு நீங்குகையில் ஆவியும் சரீரமும் பிரிவதால் மரணம் ஏற்படுகிறது. மரணம் என்பது ஒருவர் தமது வஸ்திரத்தை மாற்றுவது போன்றது என்றும், “பூமிக்குரிய கூடாரத்தை” விட்டு, “பரலோகத்திலே நமது குடியிருப்புக்கு” செல்லுவது (2 கொரி. 5:1, 2; cf. 4, 8) என்றும் உருவகப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஒருவேளை நீங்கள் உங்கள் கைகளில் இருந்து ஒன்றை இழந்து விட்டாலும் நீங்கள், நீங்களாகவே இருப்பீர்கள். ஒருவேளை நீங்கள் உங்கள் இரு கைகளையும், இரு கால்களையும் இழந்து விட்டாலும் நீங்கள் நீங்களாகவே இருப்பீர்கள். மரணம் என்பது உங்கள் கைகள் மற்றும் கால்களை மட்டும் இழப்பதல்ல, மாறாக உங்கள் முழு சரீரத்தையும் இழப்பதாகும். உங்கள் ஒரு கையை இழக்கும் போது “நீங்கள்” எப்படி “நீங்களாகவே” இருக்கிறீர்களோ அதேபோன்று உங்கள் முழு சரீரத்தை இழக்கும்போதும் “நீங்கள்” “நீங்களாகவே” இருக்கிறீர்கள். அது போலவே, செல்வராஜ் என்பவர் மரிக்கும்போது தமது சரீரத்தை “விட்டு நீங்குகிறார்” ஆனால் அவர் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்.

பாதாளத்தில் செல்வராஜ்

மரித்தவுடனே செல்வராஜ் என்பவருக்கு என்ன நடக்கிறது? ஐசுவரியவான் மற்றும் லாசருவின் உவமையில் ஐசுவரியவான் “அனுதினமும் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான்” மற்றும், தரித்திரனான லாசரு பசியோடும், வியாதியோடும், தரித்திரத்தோடும் இருந்தான். லூக்கா 16:22-31 இவ்வாறு கூறுகிறது.

“பின்பு அந்த தரித்திரன் மரித்து, தேவதூதரால் ஆபிரகாமுடைய மடியிலே கொண்டுபோய் விடப்பட்டான்; ஐசுவரியவானும் மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டான், பாதாளத்தில் அவன் வேதனைப்படுகிறபோது, தன் கண்களை ஏறெடுத்து, தூரத்திலே ஆபிரகாமையும் அவன் மடியில் லாசருவையும் கண்டான். அப்பொழுது அவன்: ‘தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, நீர் எனக்கு இரங்கி, லாசரு தன் விரலின் நுனியைத் தண்ணீரில் தோய்த்து, என் நாவைக் குளிர்பண்ணும்படி அவனை அனுப்ப வேண்டும்; இந்த அக்கினிஜுவாலையில் வேதனைப்படுகிறேனே’ என்று கூப்பிட்டான். அதற்கு ஆபிரகாம்: ‘மகனே, நீ பூமியில் உயிரோடிருக்குங் காலத்தில் உன் நன்மைகளை அனுபவித்தாய், லாசருவும் அப்படியே தீமைகளை அனுபவித்தான், அதை நினைத்துக்கொள்; இப்பொழுது அவன் தேற்றப்படுகிறான், நீயோ வேதனைப் படுகிறாய். அதுவுமல்லாமல், இவ்விடத்திலிருந்து உங்களிடத்திற்குக் கடந்துபோகவும், அவ்விடத்திலிருந்து எங்களிடத்திற்குக்

கடந்துவரவும், மனதுள்ளவர்களுக்குக் கூடாதபடிக்கு, எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் நடுவே பெரும் பிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்றான். அப்பொழுது அவன்: 'அப்படியானால், தகப்பனே, எனக்கு ஐந்துபேர் சகோதர ருண்டு, அவர்களும் வேதனையுள்ள இந்த இடத்துக்கு வராதபடி, அவன் போய் அவர்களுக்குச் சாட்சியாக அறிவிக்கும்பொருட்டு, நீர் அவனை என் தகப்பன் வீட்டுக்கு அனுப்பும்படி, உம்மை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்' என்றான். ஆபிரகாம் அவனை நோக்கி: 'அவர்களுக்கு மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் உண்டு, அவர்களுக்கு அவர்கள் செவி கொடுக்கட்டும்' என்றான். அதற்கு அவன்: 'அப்படியல்ல, தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் அவர்களிடத்திற்குப் போனால் மனந்திரும்புவார்கள்' என்றான். அதற்கு அவர்: 'அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிக ளுக்கும் செவி கொடாவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்து போனாலும், நம்ப மாட்டார்கள்' என்றான்."

இதிலிருந்து, முதலாவதாக, ஒரு மனிதர் தம் மரணத்துக்குப் பிறகு என்னவாகிறார் என்று நாம் அறிய முடியும்.

இன்னும் அவர் ஆவிக்குரிய நிலையிலேயே இருக்கிறார். லாசருவும், ஐசுவரியவானும் தங்களது சரீரத்தைப் பின் வைத்து விட்டுச் சென்றபோதிலும் ஆவிக்குரிய நிலையிலேயே இருந்தார்கள்.

மரணத்திற்குப் பிறகும் ஒரு மனிதர் ஆவிக்குரிய சரீரத் திலிருக்கிறார் அல்லது ஆவிக்குரிய சரீரத்தைப் பெறுகிறார். பவுல், நாம் மரிக்கையில் ஒன்றும் அணிவிக்கப்படாமல் விடப்படுவோம் என்று கூறாமல், பரலோகத்துக்குரிய கூடாரம் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்வோம் என்று கூறுகிறார் (2 கொரி. 5:2-4). "மரித்தோர் எப்படி எழுந்திருப்பார்கள்? எப்படிப்பட்ட சரீரத்தோடே வருவார்கள்?" என்ற கேள்விக்குப் பதில் தரும்போதும் இதையே அவர் மறுபடியும் உறுதியாய்க் கூறுகின்றார் (1 கொரி. 15:35). அவர், "ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும்..." என்று கூறுகிறார் (1 கொரி. 15:44). ஆவிக்குரிய சரீரம் எதற்காக நமக்குத் தேவைப்படுகிறது? ஏனென்றால், "மாம்சமும், இரத்தமும் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்க மாட்டாது" (1 கொரி. 15:50). அதே போல, கிறிஸ்துவின் மறுவருகையின்போது உயிரோடிருப்பவர்கள் "மறுருபமாக்கப் படுவார்கள்" (1 கொரி. 15:51). ஏனெனில் "அழிவுள்ள இது அழியாமையையும், சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையையும்

தரித்துக்கொள்ள வேண்டும்” (1கொரி. 15:53). ஆகவே, மரிக்கிற ஒவ்வொருவரும் ஆவிக்குரிய சரீரம் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

மரணத்திற்குப் பிறகும் ஒரு மனிதர் தமது ஆளுமைத் தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறார். லாசரு மற்றும் ஐசுவரியவான் ஆகிய இருவரும் தங்கள் குணநலன்களைத் தங்களிடத்திலேயே கொண்டவர்களாயிருந்தனர். மரணத்திற்குப் பிறகு, ஒரு நபர் ஒன்றுமற்ற பொருளாகவோ அல்லது அலைபாயும் ஆவியாகவோ இருப்பதில்லை. அவருக்கு நினைவு, உணர்வு, சிந்திக்கும் ஆற்றல், ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை, உணர்வுகள் மற்றும் உபாதையைத் தாங்கும் வலிவு இவை யாவும் இருக்கின்றன. நாம் ஒரு மனிதனாக இறந்து வேறொரு மனிதனாக எழுந்து வருவதில்லை. மரணத்திற்குப் பிறகும் இப்போதிருக்கும் குணநலன்கள் நம்மிடத்தில் தொடர்ந்து காணப்படும்.

இந்த உவமையிலிருந்து, மரணத்திற்குப் பிறகு ஒரு மனிதர் எங்கு செல்லுகிறார் என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும். இந்த உவமையானது நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்குப் பிறகு உள்ள காலத்தைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. ஏனென்றால், இந்த பூமியில் தொடர்ந்து வாழ்க்கை நிலவி வந்தது; அந்த ஐசுவரியவான், உயிருடன் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஐந்து சகோதரர்களைப் பெற்றிருந்தான். ஆனால் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்குப் பிறகு ஒருவரும் இவ்வலகில் வாழப்போவதில்லை, ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் மறுவருகையிலே இந்த பூமி முழுவதும் வெந்து சாம்பலாகும் (2 பேது. 3:10). மரணத்திற்குப் பிறகு மனிதர்கள் எங்கு செல்லுகின்றனர் என்பதைப் பற்றி நாம் என்ன கற்றுக் கொள்கிறோம்?

லாசருவைப் போல சிலர் இளைப்பாறும் இடம் ஒன்றுக்குச் செல்லுகின்றனர். இது பரதீசு என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஏனென்றால் இயேசு, கள்ளனுக்குக் கூறியபடி, அவர் மரித்த போது அங்குதான் சென்றார் (லூக். 23:43). ஆனால் இந்தப் பரதீசு என்பது பாதாளத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் இயேசு பாதாளத்தில் இறங்கினார் என்றும் வேதாகமம் போதிக்கின்றது. பேதுருகூட தாவிது, “கிறிஸ்துவினுடைய ஆத்துமா பாதாளத்திலே விடப்படுவதில்லையென்றும், அவருடைய மாம்சம் அழிவைக் காண்பதில்லையென்றும் முன்னறிந்து, அவர், உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து இப்படிச் சொன்னான்” என்றார் (அப். 2:31).

மற்றவர்கள், ஐசுவரியவானைப் போல, வேதனையுள்ள ஒரு இடத்திற்குச் செல்லுகின்றனர். ஐசுவரியவான் கூட பாதாளத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது “... ஐசுவரிய வானும் மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டான். பாதாளத்திலே அவன் வேதனைப்படுகிறபோது, தன் கண்களை ஏறெடுத்து ...” (லூக். 16:22, 23) என்று வாசிக்கின்றோம்.

பாதாளத்திலே, இளைப்பாறுமிடமும், வேதனையுள்ள இடமும் எப்படியிருக்க முடியும்? பாதாளம் என்பது மரித்த நீதிமான்கள், அநீதியுள்ளவர்கள் ஆகிய அனைவரும் செல்லுமிடம் ஆகும். அதில் இரண்டு பாகங்கள் உள்ளன: இளைப்பாறுமிடம் ஒன்றும், வேதனையுள்ள இடம் ஒன்றும் ஆகும். 2 பேதுரு 2:4ல் பேதுரு வேதனையுள்ள இடம் என்று பொருள்படும் டார்ட்டாரஸ் என்ற கிரேக்க வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். எல்லாக் காலங்களிலும் உள்ள துன் மார்க்கர் யாவரும் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கும் இடம் இதுவேயாகும் என்று காணப்படுகிறது.

பாதாளத்தில், பரதீசில் உள்ளவர்களுக்கும், வேதனையுள்ள இடத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் இடையே பெரும் பிளப்பு ஒன்று உள்ளது. ஐசுவரியவான், லாசருவை, “தன் விரலின் நுனியைத் தண்ணீரில் தோய்த்து, என் நாவைக் குளிரப் பண்ணும்படி” (லூக். 16:24) அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டான். ஆபிரகாம் அதற்களித்த பதிலில், “இவ்விடத்திலிருந்து உங்களிடத்திற்குக் கடந்துபோகவும், அவ்விடத்திலிருந்து எங்களிடத்திற்குக் கடந்துவரவும் மனதுள்ளவர்களுக்குக் கூடாதபடிக்கு எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் நடுவே பெரும் பிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது” (லூக். 16:26) என்று கூறியதாகக் காணப்படுகிறது. அங்கு அந்தப் பிளப்பைக் கடந்து செல்ல வழியில்லை. ஒருவர் வேதனையுள்ள இடத்திற்குச் சென்று விட்டால் அங்கேயே அவர் தங்கவேண்டியதுதான்.

செல்வராஜ் என்பவர் மரித்தவுடன் எங்கு செல்லுகிறார்? இதற்குப் பதிலானது, ஐசுவரியவான் மற்றும் லாசரு வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பொறுத்து எப்படி அவர்கள் செல்லுமிடம் அமைந்ததோ அதேபோல செல்வராஜ் என்பவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பொறுத்தே அவர் செல்லுமிடத்தையும் கூற முடியும் என்பதாகும்.

இவ்வுலகில் ஆறுதலான ஒரு வாழ்க்கை வாழ்கின்ற யாவருக்கும், அது அடுத்த வாழ்விலும் ஆறுதலான இடத்தை

அளிப்பதில்லை என்பதை லாசருவின் உவமை நமக்குப் போதிப்பதைக் கவனியுங்கள். நீங்கள் இப்பொழுது வளமாக வாழ்ந்து, “அருதினமும் சம்பிரமமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கலாம்”; இருப்பினும், தேவனைப் பொறுத்த அளவில் உங்கள் கடமைகளை நீங்கள் புறக்கணித்தால், உங்கள் மரணத்திற்குப் பிறகு, இந்த ஐசுவரியவானைப் போன்றே நீங்களும் பயங்கர வேதனையுள்ள இடத்தில் தான் இருப்பீர்கள்!

கிறிஸ்துவின் இரண்டாவது வருகையில் செல்வராஜ்

நான்காவதாக, கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில் செல்வராஜ் என்பவரின் நிலையைக் கவனியுங்கள். கிறிஸ்து மறுபடியும் வருகிறார்! அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சற்றுப் பிறகு, ஒரு தூதன், “... உங்களிடத்தினின்று வானத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர் எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்துக்கு எழுந்தருளிப் போனாரோ, அப்படியே மறுபடியும் வருவார்” என்று கூறினான் (அப். 1:11). புதிய ஏற்பாட்டின்படி, எந்த நேரத்திலும் நிகழும் அவரது இந்த வருகையை எதுவும் தடை செய்ய முடியாது.

கிறிஸ்து மறுபடியும் வருகையில் என்ன நடக்கும்?

கிறிஸ்து மறுபடியும் வருகையில், செல்வராஜ் என்ற இவரும், மரித்த அனைவரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். இயேசு, “... பிரேதக் குழிகளிலுள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்குங் காலம் வரும், அப்பொழுது, நன்மை செய்தவர்கள் ஜீவனை அடையும்படி எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும், தீமை செய்தவர்கள் ஆக்கினையை அடையும்படி எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும் புறப்படுவார்கள்” என்றார் (யோவா. 5:28, 29). நீதிமான்கள், அநீதியுள்ளவர்கள் ஆகிய அனைவரும் ஒரே நேரத்தில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்.

கிறிஸ்து மறுபடியும் வரும்போது, உயிருடனிருப்பவர்கள் மறுரூபமாக்கப்படுவார்கள்: “இதோ, ஒரு இரகசியத்தை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்; நாமெல்லாரும் நித்திரையடைவதில்லை; ... மரித்தோர் அழிவில்லாதவர்களாய் எழுந்திருப்பார்கள்; நாமும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம்” (1 கொரி. 15:51, 52).

இந்த உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகும் கூட செல்வராஜ் என்பவர் ஒரு சரீரத்திலிருப்பார், ஆனால் அது வேறு விதமான சரீரமாயிருக்கும். மற்ற எல்லாவற்றுடனும் கூட அது அழியாததாய், ஆவிக்குரியதாய் இருக்கும் (1 கொரி. 15:42-44). கிறிஸ்து மறுபடியும் வருகையில், இந்த பூமி அழிக்கப்படும்.

கர்த்தருடைய நாள் இரவிலே திருடன் வருகிற விதமாய் வரும்; அப்பொழுது வானங்கள் மடமட என்று அகன்று போகும், பூதங்கள் வெந்து உருகிப்போகும், பூமியும் அதிலுள்ள கிரியைகளும் எரிந்து அழிந்து போகும் (2 பேது. 3:10).

இந்த பூமியில் உள்ள எல்லாம், இந்த பூமி முழுவதுமே, இந்த பூமியை உள்ளடக்கியுள்ள அண்டம் முழுவதுமே கிறிஸ்து மறுபடியும் வருகையில் எரிக்கப்படும் என்றால், நாம் எப்படிப்பட்ட மக்களாய் இருக்க வேண்டும்? (2 பேது. 3:11). நிச்சயமாகவே இந்த உலகப் பொருட்களுக்காக வாழும் மக்களாய் நாம் இருக்கக் கூடாது!

நியாயத்தீர்ப்பில் செல்வராஜ்

ஐந்தாவதாக, நியாயத்தீர்ப்பில் செல்வராஜைப்பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

கிறிஸ்து மறுபடியும் வருகையில் இன்னொரு செயலும் நடைபெறும். அந்த வேளையில் நியாயத்தீர்ப்பு ஒன்று இருக்கும்.

“அன்றியும் மனுஷகுமாரன் தமது மகிமை பொருந்தின வராய்ச் சகல பரிசுத்த தூதரோடுகூட வரும்போது, தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருப்பார். அப்பொழுது, சகல ஜனங்களும் அவருக்கு முன்பாகச் சேர்க்கப் படுவார்கள். மேய்ப்பனானவன் செம்மறியாடுகளையும், வெள்ளாடுகளையும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கிறதுபோல அவர்களை அவர் பிரித்து” (மத். 25:31, 32).

நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்த பல கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய தேவையுள்ளது.

யார் நியாயத்தீர்க்கப்படுவார்கள்? ஒவ்வொருவரும்! யோவான், “... யாவரும் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளின்படியே நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள்” என்றார் (வெளி. 20:13; cf. ரோமர் 14:10-12). விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், தயாராக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், நாம் அனைவருமே நியாயத்தீர்க்கப்படுவோம்! அது நம் எல்லாருக்கும் நியமிக்கப்

பட்ட ஒன்றாக உள்ளது (எபி. 9:27).

யார் நியாயாதிபதியாக இருப்பார்? தேவன், “நாம் நியமித்த மனுஷனைக் கொண்டு, பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயநீர்ப்பார்; அந்த மனுஷனை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பின தினாலே அதின் நிச்சயத்தை எல்லாருக்கும் விளங்க பண்ணினார்” (அப். 17:31).

நியாயநீர்ப்புக்கு எது அடிப்படையாய் இருக்கும்? நாம் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் கழுவப்பட்டிருக்கிறோமா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்தே நாம் இரட்சிக்கப்படுவதோ அல்லது இழக்கப்படுவதோ அமையும் (வெளி. 7:14). அதோடு கூட, புதிய ஏற்பாடானது நியாயநீர்ப்பின் இரண்டு அடிப்படைகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது. ஒன்று, நாம் கிறிஸ்துவின் வசனத்தினால் நியாயநீர்ப்படுவோம், “... நான் சொன்ன வசனமே அவனைக் கடைசி நாளில் நியாயநீர்ப்புக்கும்” (யோவான் 12:48). இரண்டு, நாம் நமது கிரியைகளின்படியே நியாயநீர்ப்படுவோம், “... சரீரத்தில், அவனவன் செய்த நன்மைக்காவது, தீமைக்காவது தக்க பலனை அடையும் படிக்கு ...” (2 கொரி. 5:10; cf. வெளி. 20:12, 13; பிரச. 12:14). இவ்விரண்டும் எவ்விதம் ஒப்புரவாக்கப்பட முடியும்? நாம், கிறிஸ்துவின் வசனத்துக்கு நமது கிரியைகளினால் கீழ்ப்படிந்தோமா? அல்லவா? என்பதன்படியே நியாயநீர்ப்பை அடைவோம்.

நியாயநீர்ப்பில் செல்வராஜ் என்பவரின் முடிவு என்னவாயிருக்கும்? செல்வராஜ் என்பவர் அனுதினமும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையிலேயே அவரே தமது முடிவை எழுதிக் கொண்டுள்ளார். கிறிஸ்துவின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தாரா? இல்லையா? என்பதைக் கொண்டே செல்வராஜ் என்பவர் நியாய நீர்ப்படுவாரா கையால், நியாயநீர்ப்பில் அவர் இரட்சிக்கப்படுவாரா அல்லது இழந்துபோகப்படுவாரா என்பதை அவர் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்தாரா? இல்லையா என்ற விஷயமே தீர்மானிக்கும். ஆகவே, இது உங்களுடைய மற்றும் என்னுடைய முடிவாகவே இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிகிறோமா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்து, அந்த நியாயநீர்ப்பு நாளில் நாம் குற்றமற்றவராய் அல்லது குற்றமுள்ளவராய்க் காணப்படுவதை நாம் இப்பொழுது முடிவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நித்தியத்தில் செல்வராஜ்

ஆறாவதாக, நித்தியத்தில் செல்வராஜ் என்பவரைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள்.

செல்வராஜ் என்பவருக்கு நித்தியத்தில் என்ன சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன? மத்தேயு 25:46, “அந்தப்படி, இவர்கள் நித்திய ஆக்கினையை அடையவும், நீதிமான்களோ நித்திய ஜீவனை அடையவும் போவார்கள்” என்று கூறுகிறது.

செல்வராஜ் என்பவருக்கும், நம் அனைவருக்குமே இரு விதமான சாத்தியக் கூறுகளே உள்ளன: நித்திய ஆக்கினை, நரகம் அல்லது நித்திய ஜீவன், பரலோகம். மத்தேயு 25:46ல் இவ்விரண்டும் இணையாக உள்ளதைக் கவனியுங்கள்; நாம், இவற்றில் ஒன்று நிலையானதாக, உண்மையானதாக இருக்கிறதென்று முடிவு செய்தால் மற்றொன்றும் அப்படியே இருக்கிறதென்றே ஆகும். பரலோகம் என்று ஒன்று இருந்து அது நித்தியமானதாய் இருக்குமென்றால், நரகம் என்ற ஒன்றும் இருந்து, அதுவும் நித்தியமானதாகவே இருக்கும்.

உண்மையாகவே பரலோகம் என்று ஒன்று உள்ளதா? 1969ல் சிட்னி மார்னிங் ஹரால்ட் என்ற பத்திரிகையில், “பரலோகம் ஒன்று உள்ளதா?” என்று தலைப்பிட்ட கட்டுரை ஒன்று வெளியாயிற்று. அதில், “விரைவாக எடுக்கப்பட்ட பூமிக்குரிய கணக்கீடு” ஒன்றின் முடிவாக, பரலோகத்தைப் பற்றிய பல மக்களின் கண்ணோட்டங்கள் தரப்பட்டிருந்தன.

... ஒரு மானிடவியலாளர், “பரலோகம் மற்றும் நரகம் என்ற கருத்தை நாங்கள் மறுக்கிறோம். நரகம் என்ற கருத்தானது மிகக் கொடுமானதென்று நாங்கள் கருதுகிறோம்” என்றார். ஒரு ரபி, “பரலோகம் என்பது ஆவிக்குரிய ஒரு கருத்தாகும்” என்றார். சிற்பி ஒருவர், தன்னிலை மறந்த நிலையில் பயணம் போவோம் என்ற எண்ணமே தனக்குத் திருப்தியளிப்பதாகவும், ஆனால் நிலையான ஏதோவொன்றை நோக்கித்தான் செல்வதாக நம்புவதாகவும் கூறினார். அடையாளம் காணாத பறக்கும் பொருட்களை ஆராயும் மையத்தின் தலைவர், “பரலோகமும், நரகமும் மனிதனின் கற்பனையினால் உருவாக்கப்பட்டவை, ஆனால் ஆகாயமானது இன்னும் சிறந்த உலகத்தை, மிகவும் முன்னேறிய நாகரீகம் கொண்ட ஒரு உலகத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்க முடியும்” என்றார்.

மக்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோதிலும், வேதாகமமானது பரலோகம் ஒன்று உள்ளது என்றே

போதிக்கிறது, அதுவே ஏற்புடையதுமாகும்.

உண்மையாகவே நரகம் என்று ஒன்று உள்ளதா? நரகம் என்பது நித்திய ஆக்கினையுள்ள இடம் என்ற கண்ணோட்டத்தைச் சிலர் மறுக்கின்றனர். அவர்கள், நரகம் என்பது ஒரு கணம் மட்டுமே இருக்கும், அது நித்தியமாயிராது என்று நம்புகின்றனர். அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், துன்மார்க்கர் யாவரும் நிர்மூலமாக்கப்படுவார்கள் - இல்லாமல் போவார்கள் என்று ஒரு நம்பிக்கை உள்ளது. ஆனால், வேதாகமமானது துன்மார்க்கர்கள் இல்லாமல் ஆக்கப்படுவார்கள் என்று போதிப்பதில்லை. மாறாக, அவர்கள் நித்திய ஆக்கினையை அடைவார்கள் என்றே அது போதிக்கிறது. வெளி. 14:11ல், “அவர்களுடைய வாதையின் புகை சதாகாலங்களிலும் எழும்பும்; ... எவனுக்கும் இரவும் பகலும் இளைப்பாறுதலிராது” என்று கூறப்படுகிறது.

சிலர், “இது மிகவும் கொடுமையானது” என்று மறுக்கின்றனர். “மனிதர்கள் மற்ற மனிதர்களை வேதனைப்படுத்துவதில்லை. நிச்சயமாகவே தேவன் அவரையும் அவரது வசனங்களையும் புறக்கணிக்கின்ற யாரையும் வேதனைப்படுத்தவே மாட்டார்” என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். மறுபடியும் சிந்தியுங்கள்: துன்மார்க்கரை ஏன் தேவன் ஆக்கினைக்குட்படுத்தக் கூடாது? அவர்கள் நல்ல தேவனுக்கு எதிராகப் பாவம் செய்துள்ளனர். அவர்களுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட பலியை அவர்கள் மிதித்துவிட்டனர். அவர்கள் முரட்டாட்டமுள்ள ஒரு வாழ்க்கை வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் இரட்சிப்படையத் தரப்பட்ட ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் மறுத்திருக்கின்றனர். நித்தியமான தேவனுக்கு எதிராக அவர்கள் பாவங்களை முடிவில்லாமல் செய்திருக்கின்றனர். இவ்வாறாக அவர்கள் நித்திய ஆக்கினைக்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் ஆயினர்.

நரகம் எப்படியிருக்கும்? புதிய ஏற்பாடு நரகத்தை (மற்ற எல்லாவற்றோடும் கூட) ஒரு அக்கினிக்கடல் என்பதாக விளக்குகின்றது (வெளி. 20:15), அழுகையும், பற்கடிப்புமுள்ள அக்கினிச்சூளை என்கிறது (மத். 13:42), வேதனையுள்ள இடம் (லூக். 16:23) என்கிறது, புறம்பான இருள் (மத். 8:12) என்கிறது, இரக்கத்திற்காக ஜனங்கள் கதறும் இடம் (லூக். 16:24) என்கிறது, நித்திய ஆக்கினையுள்ள இடம் (மத். 25:46) என்கிறது, பிசாசுக்காகவும் அவன் தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இடம் (மத். 25:41) என்கிறது, மற்றும்

அக்கினியாலும் சுந்தகத்தாலும் ஒருவர் வேதனைப்படுத்தப் படும் இடம் (வெளி. 21:8) என்கிறது.

செல்வராஜ் என்பவர் நித்தியகாலத்திற்கும் எங்கே இருப்பார்? நிச்சயமாகவே அவர் பரலோகத்திலோ அல்லது நரகத்திலோ இருப்பார். அவர் இவ்விரு இடங்களில் ஏதாவதொன்றில் இருப்பது அவரைப் பொறுத்ததேயாகும். அவர், கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மூலம் இரட்சிப்பைப் பெற்று, தேவனுடைய சித்தத்தை தமது வாழ்க்கையில் நிறைவேற்றத் தேடுவாரேயானால், அவர் நித்தியத்திற்கும் பரலோகத்திலிருப்பார் என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியும். ஆனால், அவர், பாவ வாழ்வில் தொடர்ந்திருந்தால், அவர் இழக்கப்பட்டு என்றென்றும் நரகத்திலிருப்பார்.

முடிவுரை

வேறொரு முக்கியமான கேள்வி ஒன்று உங்களிடம் கேட்கப்படலாம்: நீங்கள் நித்திய காலத்திற்கும் எங்கு இருப்பீர்கள்? இரண்டு சாத்தியக் கூறுகளே உள்ளன: பரலோகம் அல்லது நரகம். மூன்றாவது மாற்று ஒன்று கிடையாது. மேலும், செல்வராஜ் என்பவருக்குச் சொன்னது போல நீங்கள் சேருமிடம் பற்றியும் நாங்கள் கூற முடியும்: அது உங்களைச் சார்ந்தது. நீங்கள், எங்கிருக்க வேண்டும் என்பதை இங்கே, இப்பொழுதே முடிவு செய்கிறீர்கள்.

சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்டு, உங்கள் வாழ்வில் அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றத் தேடினால், நீங்கள் நித்தியத்திற்கும் பரலோகத்திலிருப்பதாக உறுதியாய்க் கருதலாம். ஆனால் நீங்கள் பாவத்தில் வாழ்ந்தால், இழந்து போகப்பட்டு, என்றென்றும் நரகத்தில்தான் இருக்க நேரிடும். நீங்கள் பரலோகத்திற்கா? அல்லது நரகத்திற்கா? எங்கு செல்கிறீர்கள் என்பதை நீங்களே முடிவு செய்ய வேண்டும்!

ஒருநாள் இரவில், என் கனவில், பனிக்காலத்தின் நடுப்பகுதியில், காட்டில் சென்ற தனிமையான சாலை ஒன்றில் நான் எனது காரில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தேன். நான் சென்ற சாலை இரண்டாகப் பிரிந்து நின்றபோது, இடது புறம் திரும்பி எனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தேன். அந்தச் சாலை

குறுகலாக, இன்னும் குறுகலாக, கரடுமுரடானதாக, இன்னும் கரடுமுரடானதாக மாறி, கடைசியில் சாலையே இல்லாமல் போயிற்று. நான் மறுபடியும் திரும்பி சாலை இரண்டாகப் பிரிந்த அந்த இடத்திற்கு வந்து நின்றதாகக் கனவு கண்டேன். உடனே நான் எங்கு இருந்தேன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை அல்லது எங்கு பயணம் செய்கிறேன் என்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் முற்றிலும் அனாதரவாக உணர்ந்தேன். அது மிகவும் பயங்கரமான உணர்வாகவும், திகிலூட்டும் அனுபவமாகவும் இருந்தது. அது என்னை தூக்கத்தினின்று எழுப்பிவிட்டது ஆனால் அந்த கனவு என்னில் தங்கிவிட்டது.

இப்பொழுது, இங்கு என்ற விஷயங்களில் பல மக்கள் முற்றிலும் ஈடுபட்டு, இதன் பிறகு, அங்கு என்ற விஷயங்களைப் பற்றி சிந்தனையற்று இருக்கின்றனர். அவர்கள் இந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி அதிகம் சிந்திப்பதினால், இதற்குப் பின் உள்ள வாழ்க்கையைப்பற்றி போதிய அளவு சிந்திப்பதில்லை. காலத்தைப்பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தும் அவர்கள், நித்திய காலத்தைக் கருதுவதில்லை. உண்மையில் அவர்கள் தாங்கள் எங்கிருக்கிறோம் என்றோ எங்கு செல்கிறோம் என்றோ அறியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்!

உங்களைப் பொறுத்த மட்டில் இது உண்மையாய் இருந்தால், இன்று நீங்கள் செய்து கொண்டிருப்பதின் நித்திய முடிவு என்னவாயிருக்கும் என்பதை ஜாக்கிரதையாய் சிந்தியுங்கள். நீங்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்லும் வகையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் நிச்சயமாய் அறிய முயலுங்கள்.

குறிப்பு

¹R.G. இங்கர்சாலின் முழு விளக்கவுரைகள் (சிகாகோ: J. றீகன் & கோ, n. d.), 60.